

Religia mediului și premiul Nobel pentru pace de Marcel Urs

Săptămâna trecută, în Norvegia, fostul vice-președinte al Statelor Unite, Al Gore, împreună cu Comitetul Interguvernamental pentru Schimbări Climatice al Națiunilor Unite, au câștigat premiul Nobel pentru ... pace. Da, ați citit bine: premiul Nobel pentru pace.

Însă, întrebarea ce se impune este: ce o fi având Schimbarea Climatică (fosta Încălzire Globală) cu lupta omenirii pentru pace?

Drept să vă spun, nici eu nu văd o legătură clară, dar comitetul norvegian, care a fost răspunzător pentru alegerea noului câștigător al acestui an, a găsit de cuviință că Al Gore, împreună cu acest Comitet al Națiunilor Unite, merită cel mai bine acest premiu nobil, care, de obicei, se dă, în fiecare an, unei persoane care a avut un rol deosebit în mișcarea mondială de promovare a păcii.

Gore a câștigat Academy Award pentru filmul "Un Adevăr Inconvenient" (An Inconvenient True) din acest an, având ca temă principală încălzirea globală. Tot el amintea, printre altele, că încălzirea globală nu este o chestiune politică, ci mai degrabă o problemă mondială și spirituală. "Suntem în fața unei urgențe planetare ... schimbarea climatică este o provocare morală și spirituală pentru umanitate", a declarat el.

Spiritualitate și moaralite? Mă întreb: ce ar avea spiritualitatea cu încălzirea globală?

Recent, președintele Cehiei, Vaclav Klaus, s-a adresat Institutului CATO din Washington, DC și a declarat că "Mișcarea Mediului Înconjurător este o religie și nu aparține științelor naturale ci mai degrabă științelor supranaturale." Potrivit părerilor lui Klaus, această religie are ca scop încredințarea indivizilor care vor să "conducă de sus" și este menită să funcționeze mână în mână cu mișcarea internațională, numită internaționalism, cu democrația socialistă și alte mișcări ideologice care au ca scop final supranaționalismul, mișcare mondială condusă de vestitul Al Gore.

În lucrarea sa, "Pământul în Balanță: Pământul și Spiritul Uman" (Earth in the Balance: Ecology and the Human Spirit), Gore scoate în evidență caracterul religios al mișcării mediului înconjurător. Lucrarea sa este presărată cu termeni religioși ca "moral", "etic" și "spiritual", calificându-se astfel ca text sacru la fel ca Biblia sau alte cărți religioase.

Al Gore pretinde a fi încă baptist, însă toată învățătura și principiile lui religioase sunt în contradicție cu învățăturile teologice creștine bapliste. De exemplu, el respinge concepul că omul a fost creat ca stăpân al naturii, cum se amintește în Cartea Genezei: "Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

Într-un interviu publicat în The New Yorker, în septembrie 2004, Al Gore și soția sa au precizat că au părăsit Convenția Baptistă din Sud, deoarece s-au simțit "scoși afară" de nivelele crescânde ultra-conservative și intoleranța din această mișcare creștină.

Al a fost botezat într-o biserică baptistă din sud, dar a crescut într-o biserică care nu a fost asociată cu această mișcare. Biserica, veche de peste 150 de ani, care se numește New Salem Missionary Church, este considerată de fostul vice-președinte, până în ziua de azi, biserica sa proprie și la care merge de vreo două ori pe an, potrivit unui membru al acestei biserici cu numele de David Waters.

Gore precizează că "nu putem separa inima omului de mediul înconjurător, iar omul este de origine organică la fel ca ... pământul." Viziunea fostului vice-președinte este una globală, și se rezumă la două aspecte esențiale: bani și putere. El a propus un așa numit Plan Global Marshall prin care se urmărește crearea unui fond care să genereze un venit pentru produse așa numite "environmentally friendly" (care să aibă o alură de protejare a mediului înconjurător). Bani din acest fond vor fi confiscați de la violatorii "mamei pământ", în special acele segmente ale industriei care sunt vinovate de creșterea emisiilor de dioxid de carbon. Mai mult, Gore

propune o formă de educație universală care va “monitoriza întreaga planetă” și un recesământ anual foarte bine organizat al ... copacilor și restul de plante ale pământului.

Luând așadar în considerare caracterul supranațional al propunerilor lui Al Gore, cât și mișcările sociale și politice ale acestuia, remarcile lui Vaclav Klaus se pot dovedi a fi mai mult decât adevărate.

Tot în cuvântarea pe care a ținut-o la Institutul CATO, Klaus a remarcat faptul că “întreaga lume tinde la o migrație spre o guvernare mondială, ceea ce reprezintă un atentat la libertatea individuală de pretutindeni. Iar mișcarea mediului înconjurător nu face altceva decât să grăbească această tendință.”

Dacă Klaus are dreptate, atunci Al Gore se califică de minune ca “Marele Preot” al viitorului guvern mondial. Filmul său, cărțile sale, cât și marile evenimente la care acesta participă, se bucură de o audiență mondială extraordinară. “Evanghelia” propovăduită de acesta are un succes nemaipomenit în toată lumea.

Potrivit părerilor lui D. Lawrance Britt, un om politic de renume, “într-un regim totalitar, guvernul se folosește de religie ca unealtă de manipulare a opiniei publice și prin ea a maselor. Termenii religioși și retorici sunt folosiți foarte des de liderii politici.”

Religia creștină a fost dintotdeauna, la baza conflictelor istorice. Nu din cauza ei însăși, ci din cauza interpretărilor ei tendențioase. Religia creștină militează pentru libertate și, cu toate acestea, cele mai multe crime s’au comis în numele libertății. Religia creștină luptă împotriva idolatriei, dar aproape toate mișcările ideologice au căzut finalmente în acest păcat.

Să fie oare mișcare mediului urmărirea religie idolatră care va domina pământul și prin care Anticristul își va executa puterea? “Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină anticrist, să știți că acum s-au ridicat mulți anticriști: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă.” (1 Ioan 2:18)